

2) w § 3 w ust. 1 w pkt 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) ceny urzędowe lub regulowane, a w ich braku ceny umowne, potwierdzone fakturami (rachunkami); w razie zakupu towaru po różnych cenach, cena zakupu może być odpowiednio uśredniona.”

3) w § 4:

a) w ust. 1 wyrazy „co najmniej jednak pracy na dwie zmiany” skreśla się,

b) ust. 2 skreśla się,

c) w ust. 4 w pkt 3 wyrazy „na dzień 31 grudnia 1983 r.” skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: A. Wróblewski

321

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA, LEŚNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 17 grudnia 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwalczania chorób tytoniu.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 10 lutego 1982 r. w sprawie zwalczania chorób tytoniu (Dz. U. Nr 6, poz. 50) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Obowiązek zwalczania chorób, o których mowa w § 1, ciąży na osobach uprawiających tytoń. Osoby te ponoszą również koszty zwalczania tych chorób.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej: K. Olesiak

322

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 15 grudnia 1988 r.

w sprawie cel i pozwoleń na towary przywożone i na towary wywożone w niehandlowym obrocie towarowym z zagranicą oraz zasad klasyfikacji taryfowej tych towarów.

Na podstawie art. 11 ust. 2 i 3 oraz art. 15 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. Nr 57, poz. 290 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się cła:

1) na towary przywożone z zagranicy:

a) dla osób fizycznych oraz instytucji kościelnych i zakonnych — w wysokości określonej w taryfie celnej przywozowej, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia, zwanej dalej „taryfą przywozową”;

b) dla osób i jednostek organizacyjnych innych niż określone pod lit. a) — w wysokości określonej w taryfie celnej stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1988 r. w sprawie cel na towary przywożone w handlowym obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 35, poz. 271), zwanej dalej „taryfą importową”;

2) na towary wywożone za granicę — w wysokości określonej w taryfie celnej wywozowej, stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia, zwanej dalej „taryfą wywozową”.

§ 2. 1. Podstawą wymiaru cła jest ilość towaru (w przypadku masy — masa netto), ustalona na podstawie dokumentów towarzyszących przesyłce lub podana przez producenta na oryginalnym opakowaniu towaru albo bezpośrednio na towarze.

2. Jeżeli ilość towaru nie może być ustalona według zasad określonych w ust. 1 lub określona w powyższy sposób budzi zastrzeżenia, za podstawę wymiaru cła przyjmuje się:

1) przy wymiarze cła od masy — masę netto towaru ustaloną przez zważenie, a jeżeli zważenie towaru bez opakowania jest niemożliwe lub mogłoby spowodować uszkodzenie towaru — masę z bezpośrednim opakowaniem.

2) przy wymiarze cła od innych jednostek miary niż masa — ilość towaru ustaloną przez przeliczenie lub zmierzenie.

3. Podstawą wymiaru cła od wartości jest krajowa wartość towaru w dniu zgłoszenia do odprawy celnej. Wartość tę ustala urząd celny na podstawie dokumentów towarzyszących przesyłce, a w razie gdy dokumenty te nie podają wartości krajowej lub podana w nich wartość budzi zastrzeżenia — na podstawie innych dowodów.

§ 3. 1. Cło określone w taryfie przywózowej i taryfie wywózowej wymierza się według zasad określonych w § 2 i według podanych w taryfach celnych podstaw wymiaru, przy czym końcówek sum do 50 zł nie pobiera się, a końcówki sum ponad 50 zł zaokrągla się wzwyż do 100 zł.

2. Nie pobiera się cła, którego suma nie przekracza 500 zł.

3. Cło określone w taryfie importowej wymierza się z uwzględnieniem zasad i podstaw wymiaru ustalonych dla tej taryfy.

§ 4. 1. Towary wykonane przez połączenie różnych materiałów lub stanowiące mechaniczne mieszaniny różnych składników oraz towary stanowiące komplety, zestawy lub połączenia kilku przedmiotów spełniających indywidualne funkcje, których w taryfach celnych nie wymieniono osobno, należy cłi według pozycji obejmującej składnik decydujący o wartości towaru.

2. Towary rozłożone lub nie złożone podlegają cłu według pozycji obejmującej takie towary złożone.

3. Towary w stanie niekompletnym, których w taryfach nie wymieniono osobno, podlegają cłu według pozycji obejmującej takie towary kompletne, jeżeli posiadają one zasadnicze elementy towarów kompletnych. Przez zasadnicze elementy należy rozumieć części decydujące o przeznaczeniu towaru lub stanowiące o jego wartości.

4. Specjalne opakowania, nie używane zazwyczaj do pakowania towarów, podlegają ocłeniu osobno według odpowiednich dla nich pozycji.

§ 5. 1. Użyte w rozporządzeniu określenie „przesyłka” oznacza jednorazowy przewóz towaru za jednym dokumentem przewozowym oraz jednorazowy przewóz towarów przez osoby przekraczające granicę, z wyjątkiem, o którym mowa w ust. 2.

2. Za jedną przesyłkę uważa się również towary przywożone z zagranicy za więcej niż jednym dokumentem przewozowym, jeżeli zostały równocześnie zgłoszone do odprawy celnej i urząd celny stwierdził na podstawie dokumentów przewozowych, że są przeznaczone dla tego samego odbiorcy.

§ 6. 1. Przywóz i wywóz towarów przez osoby fizyczne nie wymaga pozwolenia, chyba że taryfa przywózowa lub wywózowa stanowi inaczej.

2. Do wydawania pozwoleń upoważnia się urzędy celne.

3. Urzędem celnym właściwym miejscowo do rozpatrywania spraw o wydanie pozwolenia:

- 1) na przywóz towarów — jest urząd celny, który będzie dokonywał odprawy celnej ostatecznej towarów,
- 2) na wywóz towarów — jest urząd celny, do którego złożono wniosek, niezależnie od sposobu i miejsca przewożenia towaru przez granicę.

4. Pozwolenie na przywóz lub wywóz może obejmować towary przewożone partiami w okresie nie dłuższym niż 1 rok, jeżeli będą zgłaszane do odprawy celnej w tym samym urzędzie celnym.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 18 marca 1983 r. w sprawie ceł i pozwoleń na towary przywożone i na towary wywożone w niehandlowym obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 18, poz. 82, z 1984 r. Nr 38, poz. 198, z 1985 r. Nr 33, poz. 150 i z 1988 r. Nr 16, poz. 119).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:
D. Jastrzębski

Załącznik nr 1 do rozporządzenia
Ministra Współpracy Gospodarczej
z Zagranicą z dnia 15 grudnia
1988 r. (poz. 322)

TARYFA CELNA PRZYWOZOWA

Symbol Systematycznego wykazu wyrobów	Pozycja taryfy celnej i nazwa towaru	Podstawy wymiaru cła	
		jednostka miary towaru	cło w złotych od jednostki miary towaru
1	2	3	4
0675-9	1. Broń palna, pneumatyczna i gazowa:		
	1) broń palna sportowa i pistolety startowe	szt.	800
	2) broń pneumatyczna sportowa	szt.	2 000
	3) broń palna myśliwska:		
	a) śrutowa	szt.	18 000
b) kulowa, śrutowo-kulowa	szt.	40 000	
	4) pistolety gazowe	szt.	20 000